

Г'2

«Όταν ο καιρός πέρασε ένωσα τη γη να τραντάζεται. Ξαφνικά είδα φως! Επιτέλους με βρήκαν οι αρχαιολόγοι!»

Σοφία Πιτσινή

«Αυτός που με έφτιαξε με έβαλε στον τάφο του πατέρα του για να του κρατάω συντροφιά στην άλλη του ζωή.»

Αχιλλέας Τσούλας-Παπαδόπουλος

«Όταν όμως έφτιαξε ένα χάλκινο ειδώλιο και το έδειξε στους υπόλοιπους, όλοι έμειναν με ανοιχτό το στόμα!»

Άννυ Χατζηδημητρίου

«Με έφτιαξε ένα παιδί! Πέρασε πολύς χρόνος, με βρήκαν οι αρχαιολόγοι και με έβαλαν σε ένα μουσείο...»

Ανδρέας Χριστόπουλος

«Μόλις μπήκε μέσα στο μουσείο του φάνηκε ωραίο και μπήκε μέσα σε ένα τζάμι. Από τότε το θαυμάζουν όλοι!»

Αλκίνοος Κρίντας

«Όταν ένας Κυκλαδίτης έχανε έναν συγγενή του, έβαζαν μέσα στον τάφο του πράγματα που ονομάζονταν κτερίσματα.»

Μαρία Τσιώνα

«Αυτή ήταν όμως μια ξεχωριστή πυξίδα! Ήταν
χάλκινη με ένα μεγάλο χάλκινο καπάκι...»
Γιάννης Κρασάς

«Έβαζε μέσα τα κοσμήματά της που ήταν
φτιαγμένα συνήθως από κόκαλα, πετρούλες και
κοχύλια!»

Μαρία Αναγνώστου

«Ξαφνικά ζωντάνεψε! Πήρε ένα πλοίο και έφυγε.
Πήγε κάπου αλλού. Εκεί βρήκε αντικείμενα από
πηλό και από μάρμαρο και τα ζωντάνεψε κι
αυτά...»

Μιχάλης Μαλαβάζος

«Είμαι ο Αρπιστής! Με ξέθαψαν δύο αρχαιολόγοι στις Κυκλάδες, στη Σίφνο. Ήμουν στο σπίτι μιας οικογένειας, πάνω στο βουνό. Στόλιζα το σαλόνι. Δίπλα μου ήταν ένα τηγανόσχημο...»

Άννα Ανδρεδάκη

«Ζούσα στη Σαντορίνη αλλά πριν από περίπου 3.500 χρόνια το ηφαίστειο εξερράγη από το πουθενά! Από τότε είχαν αλλάξει τα πάντα στη ζωή μου...»

Σπύρος Φίλιππας

«Είμαι πολύ παλιός Αρπιστής και τώρα δεν έχω χρώμα. Ίσα-ίσα που φαίνεται λίγο το κόκκινο!»

Άλκηστη Σκεμπετζή

«Γεια σας, είμαι ο Γλεντζές. Δεν θέλω να το παινευτώ αλλά είμαι ένα εκπληκτικό ειδώλιο. Το χέρι μου δεν έχει υποστήριγμα και από το ποτήρι που κρατώ καταλαβαίνετε την καθημερινή ζωή, τη δική μου και των Κυκλαδιτών.»

Ισιδώρα Βεργοπούλου

«Ο Γλεντζές ήταν ένα κτέρισμα. Τον έβαλαν μέσα στον τάφο ενός κυρίου που συνέχεια μεθούσε!»

Ερμής Ανδρουλάκης

«Έσπρωξε με τα χέρια του το καπάκι μα δεν κατάφερε να το σηκώσει. Το ποτήρι στο χέρι του τον εμπόδιζε...»

Πάνος Ποντίκης

«Μετά από πολλά χρόνια με βρήκαν οι αρχαιολόγοι θαμμένο στο χώμα. Έτσι βρίσκομαι σήμερα εδώ...»

Μελίνα Χριστοδούλου

«Στη Νάξο με βρήκε ένας αρχαιολόγος. Ήταν η πιο ωραία μέρα της ζωής μου!»

Θοδωρής Πουλόπουλος

«Γεια σας, είμαι ένα ειδώλιο. Με έφτιαξε ένας
πολύ σπουδαίος Κυκλαδίτης στην Κέρο!»
Ειρήνη Λυγουριώτη

«Μετά από πολλές κατολισθήσεις και ανασκαφές,
με βρήκαν οι αρχαιολόγοι. Τώρα με μεταφέρουν
στο μουσείο ν' αρχίσω μια καινούρια ζωή, πιο
ωραία απ' την προηγούμενη...»

Δέσποινα Λιολιάκη

«Επιτέλους! Κάποιος με βρήκε. Είμαι χρόνια εδώ.
Είμαι φτιαγμένη από μάρμαρο, έχω τριγωνικό
κεφάλι και μια μικρή μύτη...»

Μαρίνα Σκουρλή

«Με έφτιαξε ένας κυνηγός πριν από 5.000 χρόνια. Με έδωσε σε ένα μικρό αγόρι και με έκανε καθρέφτη!»

Ειρήνη Θούα

«Κάθε μέρα το έπαιρνε και του έβαζε νερό, κοιτάζοντας το πρόσωπό της. Πολλές φορές του έβαζε γύρω-γύρω δέρμα ζώου και το έκανε τύμπανο γράφοντας τραγούδια.»

Ισμήνη Ρούφου

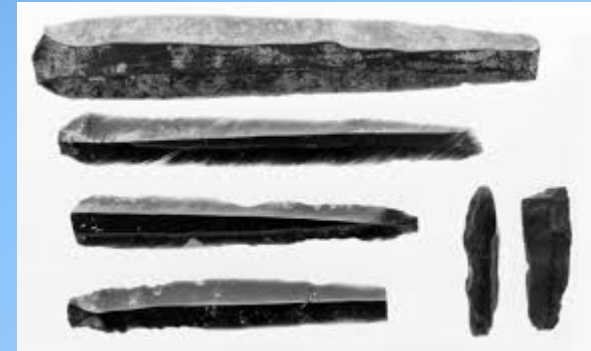

«Σε ένα μικρό σπιτάκι στη Μήλο, πάνω στα βουνά, ζούσε μια οικογένεια Κυκλαδιτών. Η μαμά της οικογένειας είχε ένα τηγανόσχημο...»

Βαλέρια Θεοδωρά

«Εγώ φτιάχτηκα από οψιδιανό και με
χρησιμοποιούν για να σκάβουν. Με απέκτησε
ένας κυνηγός...»

Μάντυ Καπετανάκη

«Εκεί είχε πολλά ειδώλια ακόμα, όπως τον
Γλεντζέ, τον Αρπιστή και άλλους οψιδιανούς.»

Σπύρος Ξηροπαΐδης

«Κάποτε δύο αρχαιολόγοι ενώ έκαναν ανασκαφές
βρήκαν λεπίδες, αγκίστρια και εργαλεία από
οψιδιανό...»

Κωνσταντίνος Αργυράκης